

OSNOVNI SUD U KOLAŠINU, kao prvostepeni parnični po sudiji Jadranki Pavlović sa zapisničarom Vlahović Nadom u pravnoj stvari tužioca **Perović Siavka**, iz Cetinja, zastupanog po punomoćniku Nikoli Bulatoviću, advokatu, iz Podgorice protiv tuženih **DOO "Monitor"** Podgorica i **Koprivica Veseljka**, iz Podgorice, zastupanih po punomoćniku Durutoviću Tamari, advokatu, iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete, v.s. 10.000,00 € nakon ročišta održanog i zaključenog dana 18.06.2010. godine, dana 05.07.2010. godine donio je

P R E S U D U

Tužbeni zahtjev tužioca kojim je tražio da mu tuženi na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede prava ličnosti, časti i ugleda solidarno isplate iznos od 10.000,00 € sa zakonskom kamatom počev od dana presudjenja pa do isplate **ODBIJA SE** kao **NEOSNOVAN**.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi te preko svog punomoćnika na raspravnim ročištima naveo da je tužilac utemeljivač Liberalnog saveza Crne Gore, njegov dugogodišnji predsjednik i politički lider, dugogodišnji poslanik u Skupštini Crne Gore i nekadašnji potpredsjednik Liberalne Internacionalne. Da je u Nedeljniku "Monitor" čiji je osnivač prvotuženi, drugotuženi kao novinar i šef DESK-a, iznio za tužioca da se u skrovitom mjestu, zatvorskom restoranu Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija susretao sa Milom Djukanovićem, u doba uspona Liberalnog saveza. Da su navedene činjenice neistinite. Tužilac je i ugledan i častan, porodičan čovjek, otac dvoje djece, a Milo Djukanović je njegov najveći politički protivnik, s kojim nije nikada

neposredno razgovarao, a kamoli se tajno sastajao na skrovitim mjestima u zatvoru. Da je Milo Djukanović vezan za pad i uništenje Liberalnog Saveza, a ne za uspon kako se to neistinito navodi. Nadalje da ostali tekst u članu tuženih nema nikakve veze sa predmetnim činjenicama i tužiocem, nego je dio koji se odnosi na njega jasno umetnut iz navedenih namjera tuženih, da se povrijedi ličnost tužioca, njegova čast i ugled, zbog čega trpi i trpjeće duševne bolove jakog intenziteta. Predlaže da sud donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev i tužene obavezati da mu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede prava ličnosti, časti i ugleda solidarno plate iznos od 20.000,00 € sa zakonskom kamatom od dana presudjenja. Na novoj glavnoj raspravi punomoćnik tužioca je smanjio tužbeni zahtjev opredeljujući isti na iznos od 10.000,00 €. U konačnom predlogu navodi da u ukidnom rešenju Višeg suda iz Bijelog Polja piše da treba saslušati tužioca i drugotuženog kao stranke, međutim poziva se na dosadašnju brojnu praksu Višeg suda u Podgorici Vrhovnog suda Crne Gore gdje je u desetinama predmeta za istovrsnu nematerijalnu štetu za duševne bolove zbog povrede časti i ugleda zbog medijskih natpisa Djukanović Milo dobio svaku parnicu - na desetine njih a da nikada nije saslušan kao stranka i da nikada nad njim nije sprovedeno psihijatrijsko vještačenje. Čak da se u tim predmetima nikada nije pojavio u sud te da svako drugo razmišljanje i odlučivanje dovodi građane u neravnopravan položaj. Da je u konkretnom slučaju sprovedeno neuropsihijatrijsko vještačenje. Predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev i tužene obaveže na plaćanje troškova postupka.

Tuženi su preko svog punomoćnika osporili tužbeni zahtjev. U žalbi na raniju presudu tuženi navode da se sporni tekst prije svega odnosio na Božidara Vuksanovića koji je istovremeno upravnik zatvora za izvršenje krivičnih sankcija i poslanik DPS-a u republičkoj Skupštini, u namjeri da prikaže da su te dvije funkcije u demokratskim sistemima nespojive. Da se drugotuženi bavio ponašanjem Vuksanovića u Skupštini i atmosferom koja je vladala u pomenutoj ustanovi za vrijeme njegovog upravljanja. Da bi pokazao da su zatvorske ustanove oduvijek bile pogodno mjesto za razne diskutabilne aktivnosti drugotuženi je napisao " crnogorski političari raznih generacija pripremali su važne odluke u zatvorskom restoranu zatvorenog tipa, poznatom po izvanrednom roštilju. Najčešće oni koje je zbrisala antibirokratska revolucija, ali tu su tradiciju nastavili Milo Djukanović i društvo. U tom skrovitom mjestu Djukanović se susretao i sa Slavkom Perovićem, u doba uspona Liberalnog saveza". Da je to sve gdje se pominje tužilac . Da je sud morao imati uvidu cijeli tekst, da je autor teksta tužioca

pomenuo samo usput u smislu da je i on u odredjenom periodu dolazio u restoran zatvorenog tipa. Da novinar ima pravo da piše o ponašanjima političara i da je to jedan od osnovnih zadataka novinara u demokratskom društvu. Da je tužilac bio utemeljivač i lider jedne od najuticajnijih političkih partija u vremenu koje se u tekstu pominje, a da je i danas javna ličnost, te da je time što se bavio politikom sam pristao na veći stepen izloženosti sudu i javnosti .

Glavna rasprava je održana i zaključena u odsutnosti uredno pozvanih tuženih u smislu čl.298 ZPP pa je tako izostao i njihov konačan predlog u predmetnoj pravnoj stvari.

Sud je u dokaznom postupku proveo sledeće dokaze:

Izvršio uvid u tekst objavljen u Nedeljniku "Monitor " od 16.11.2007. godine, pročitao zapisnik sa ročišta za glavnu raspravu od 12.09.2008. godine sa nalazom i mišljenjem vještaka neuropsihijatrijske struke prof. dr. Milić Stanka, izvršio uvid u izvod iz radne biografije na ime tužioca broj 73/1 od 18.02.2008. godine.

Sud nije u cjelosti postupio po nalogu iz rešenja Višeg suda u Bijelom Polju Gž.br.1811/08 od 23.06.2009. godine, nije saslušao tužioca i drugotuženog u svojstvu parničnih stranaka, sa razloga što isti nijesu pristupili na ročište za glavnu raspravu, kao i što nije proveo dopunsko vještačenje po vještaku neuropsihijatru nakon neposrednog pregleda tužioca, pa je o predmetu spora odlučivao na osnovu raspoloživog procesnog materijala.

Ocjenom provedenih dokaza cijenjenih u smislu čl.9 ZPP sud nalazi:

Medju strankama nije sporno da je prvotuženi osnivač Nedeljnika "Monitor" u kojem je drugotuženi kao novinar dana 16.11.2007. godine objavio autorski tekst "Poslanik u zatvoru". U pomenutom tekstu drugotuženi je izmedju ostalog napisao da se u spuškome zatvoru tužilac susretao sa Milom Djukanovićem - citat " u tom skrovitom mjestu Djukanović se susretao i sa Slavkom Perovićem, u doba uspona Leberalnog sveza ".

Iz radne biografije tužioca se utvrđuje Da je tužilac utemeljivač Liberalnog sveza Crne Gore da je u januaru 1990. izabran na mjesto

predsjednika Izvršnog odbora stranke, da je nakon decembarskih izbora 1990. obavljao funkciju predsjednika poslaničkog kluba Reformskih snaga Jugoslavije za Crnu Goru, da je 1991. godine izabran za predsjednika LS CG, da je 1993. godine izabran za potpredsjednika Liberalne Internacionale, da je 1997. godine izabran za političkog lidera LSCG na kojoj funkciji je bio do majskih izbora 1998. godine da je 1996. godine inicirao koaliciju Narodna sloga da je od 1998. godine obavljao funkciju rizničara stranke a zatim njenog portparola, da je od 1990. pa do 2003. godine bio poslanik u Skupštini RCG i član nekoliko skupštinskih odbora.

Vještak neuropsihijatrijske struke u svom nalazu i mišljenju datom na zapisniku 12.09.2008. godine je naveo da povodom predmetnog slučaja nije neposredno pregledao tužioca ali da ga je neposredno pregledao u prethodnim predmetnima istog pravnog osnova sa sadržajima objavljenim u medijima pred Osnovnim sudom u Podgorici. Da pojavljivanje kompromitovanog sadržaja u javnom glasilu "Monitor" tužilac je doživio kao povredu ugleda i časti. Da se u konkretnom slučaju ne prilaže medicinska dokumentacija. Da je navedeni sadržaj imao odgovor na emotivnom planu tužioca u smislu neugodnosti, stida što se svrstava u kategoriju duševnih patnji. Da se stepen duševnih bolova jakog intenziteta odnosio na kratak vremenski period ne duže od dva do tri dana. Da je u periodu od 14 dana tužilac trpio duševne bolove srednjeg intenziteta a u daljem periodu od mjesec dana duševne bolove blagog intenziteta. Da pretrpljeni duševni bolovi nijesu ostavili trajne posledice na život tužioca.

Kod ovakvog stanja stvari sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužioca neosnovan.

Po nalaženju suda tekst objavljen u Nedeljniku "Monitor" prevashodno se odnosio na tadašnjeg upravnika ZIKS-a - Božidara Vuksanovića, a tužilac je pomenut u samo jednoj rečenici " U tom skrovitom mjestu Djukanović se susretao i sa Slavkom Perovićem, u doba uspona Liberalnog saveza ".

Dakle drugotuženi je u svom autorskom tekstu iznio činjeničnu tvrdnju sa tužioca. Osnovno pitanje u predmetnoj pravnoj stvari je da li se izjava da se tužilac sa premijerom Milom Djukanovićem susretao u restoranu spuškog zatvora može okvalifikovati kao izjava kojom se vrijeđa njegovo pravo ličnosti i koja može škoditi časti i ugledu tužioca. Objektivno posmatrano spornu rečenu u tekstu sud nalazi da sam susret bilo kojeg

gradjanina sa premijerom jedne države po logici stvari ne može biti kompromitujući, niti škoditi časti i ugledu , pa ni najvećeg političkog oponenta kako za sebe navodi tužilac. Za drugačiji zaključak sud nije našao uporište u provedenim dokazima, prvenstveno jer tužilac nije saslušan u svojstvu parnične stranke da bi sud na osnovu njegovog kazivanja mogao izvesti zaključak da je i zbog te jedne rečenice tužilac mogao doživljavati duševne bolove u intenzitetu koji bi opravdao dosudjivanje naknade štete.

Na prednji način nalazeći da ne postoji pravni osnov sadržan u čl.20 Zakona o medijima, u vezi sa čl.200 ZOO sud je riješio kao u dispozitivu.

Odluka o troškovima postupka donijeta je na osnovu čl.152 i čl.161 ZPP. Tužbeni zahtjev tužioca je odbijen a tuženi nijesu postavili odredjen zahtjev za naknadu troškova pa je sud odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

OSNOVNI SUD U KOLAŠINU,
Dana, 05.07.2010. godine

Zapisničar,
Nada Vlahović,s.r.

S U D I J A,
Jadranka Pavlović,s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpavka. Žalba se podnosi preko ovog suda Višem sudu u Bijelom Polju.